نگاه بیرون

جنگ با داعش و تشدید «اسلام‌هراسی»

الاتحاد

• گروه‌های تروریستی با حمله به قلب پایتخت فرانسه در جمعه ۱۳ نوامبر و بعد به هتلی در «باماکو» در جمهوری مالی، روزها و هفته‌های خونینی را به ثبت رساندند. داعش در یمن نیز حملاتی را علیه نیروهای دولتی ترتیب داد و پیش از آن نیز یک هواپیمای روسی را با ۲۲۴ سرنشین در صحرای سینا سرنگون کرده بود. دستگاه‌های اطلاعاتی روسیه تأیید کردند این حادثه یک اقدام تروریستی بوده است. پیش‌تر نیز داعش در بیروت، بغداد، کویت، عربستان سعودی و ترکیه عملیات متعددی انجام داده بود که همه بیانگر اعلام جنگی آشکار و بی‌پروا از سوی این گروه علیه همگان است.

روشن است نخستین آسیب را از این بابت شهروندان عادی و نیز مسلمانان متحمل می‌شوند. مسلمانان در کشورهای غربی در معرض فشار و رنج‌های تازه‌ای قرار گرفته و آنچه را که یک باند افراطی و خطرناک مرتکب شده است، به پای آنان و به‌ویژه دین اسلام نوشته می‌شود؛ دینی بزرگ که روزگاری عقلانیت غرب را دگرگون کرد اما اکنون به مظهری برای افراط‌گرایی، خشونت، قتل، سربریدن‌ها و تقابل با مسیحیت و غرب تبدیل شده است. امروزه هر چند رهبران آمریکایی و اروپایی بارها تکرار می‌کنند جنگشان با افراط‌گرایی و داعش است و ربطی به دین اسلام ندارد، اما باید گفت کسی که تاوان سیاه‌کاری‌های داعش را می‌دهد، مسلمانان به‌ویژه آنهایی هستند که در غرب زندگی می‌کنند. در کنار اینها باید از پناه‌جویان سوری یاد کرد که این حوادث به آنها آسیب رساند. آنها از شر گروه‌های تروریستی نظیر داعش گریخته‌اند و حالا بعد از آنکه کشف شد یکی از عوامل تروریستی به صورت یک پناه‌جوی سوری وارد این کشور شده است، دچار مصیبت‌های تازه‌ای می‌شوند.

«باراک اوباما»، رئیس‌جمهور آمریکا، از سران کنفرانس کشورهای «گروه ۲۰» (G20) که در ترکیه برگزار شد، خواست همه به صورت یکپارچه با تروریسم و افراط‌گرایی مقابله کنند. «فرانسوا اولاند»، رئیس‌جمهور فرانسه، نیز اعلام کرد جنگ بی‌رحمانه‌ای را علیه تروریست‌ها شروع خواهد کرد. «جان کری»، وزیر خارجه آمریکا، نیز می‌گوید شکست داعش امکان‌پذیر است چون دارد قدرتش را از دست می‌دهد. بااین‌همه، باید اعتراف کرد جنگی طولانی و پیچیده فراروی ماست و احتمال دارد تا چند دهه آینده طول بکشد. نکته عجیب اینکه برای نخستین‌بار در تاریخ، دولت‌های بزرگ عضو شورای امنیت سازمان‌ملل متحد که دارای سلاح اتمی هستند- ازجمله آمریکا، فرانسه و روسیه- علیه یک تشکیلات و نه حتی یک دولت، اعلام جنگ می‌کنند؛ طبعا جنگی نامتقارن علیه تشکیلاتی که نه هواپیما دارد، نه سلاح توپخانه‌ای و نه حتی قادر به تولید یک گلوله است! این جنگ یک جنگ مرسوم بین ارتش‌های دو یا چند کشور نیست، بلکه جنگی است که باید برای پیروزی در آن قدرت سخت نظامی را با قدرت نرم فکری و امنیتی و اطلاعاتی همراه کرد تا موفق شد. واقعیت این است ما در برابر جنگی قرار گرفته‌ایم که سرتاسر قاره‌ها، ادیان و فرهنگ‌ها را درمی‌نوردد. ما وارد جنگ دینی و فرهنگی‌ای شده‌ایم که بسیار به جنگ تمدن‌ها نزدیک و شبیه است؛ یعنی همان هشداری که سال‌ها پیش «ساموئل هانتینگتون» مطرح کرد؛ نزاعی تودرتو بین فرهنگ‌ها و ادیان که در خشونتی بی‌پروا پیچیده شده است. حتی در داخل جهان اسلام این جنگ بین گروه‌های میانه‌رو و اقلیت‌های کوچک منزوی و افراطی به چشم می‌خورد؛ یا بین کشورهای اسلامی و غرب به‌ویژه وقتی بر کوره‌ای مانند «اسلام فوبیا» دمیده شود. دراین‌میان کسانی با بهره‌برداری از چنین فضایی سعی می‌کنند کینه‌های خود علیه مسلمانان را خالی کنند؛ برای نمونه نامزدهای انتخاباتی آمریکا سعی می‌کنند از ساده‌لوحی رأی‌دهندگان سوءاستفاده کرده و برای مثال، فردی مثل «بن کارسون»، نامزد جمهوری‌خواه آمریکا، که خود را جراح مغز معرفی می‌کند، پناهندگان آواره را «سگ‌های هار» معرفی می‌کند. او تأکید دارد نباید اجازه داد هیچ مسلمانی به کاخ سفید راه پیدا کند. هم‌اکنون نیمی از آمریکایی‌ها با نیمی دیگر بر سر استقبال از پناه‌جویان سوری اختلافات جدی دارند. اینها فراموش کرده‌اند جامعه آمریکا از اساس یک جامعه مهاجر است و اگر چنین خواست‌هایی تحمیل می‌شد هیچ یهودی، ارمنی یا ویتنامی در این کشور وجود نداشت. «دونالد ترامپ»، نامزد دیگر جمهوری‌خواهان، آمریکایی‌ها را علیه مسلمانان تحریک کرده و به آنان وعده انتقام می‌دهد یا با لحن تحریک‌آمیزی سخن می‌گوید؛ درست مانند حرف‌هایی که پیش از سوزاندن یهودیان در جریان جنگ دوم جهانی در رسانه‌ها مطرح می‌شد. این‌گونه اظهارات علیه هر اقلیت دیگری در آمریکا مطرح شده بود، کار به عذرخواهی و استعفا می‌کشید، اما متأسفانه گروه‌های افراطی با اقدامات تروریستی و وحشت‌آفرینی خود، نفرتی را از اسلام و مسلمانان در غرب به‌وجود می‌آورند که تنها به سود پروژه «اسلام‌هراسی» تمام می‌شود؛ پروژه‌ای که در شرایط کنونی بیش از همه دودش به چشم پناه‌جویان بیچاره‌ای می‌رود که از اینجا رانده و از آنجا مانده‌اند.

عکس: Reuters

تازه‌ترین شاخص جهانی نظامی‌گری منتشر شد

از باروت‌ها و آدم‌ها

بارها و بارها شنیده‌ایم، نظامی‌گری یعنی تأکید بیش‌ازحد بر قدرت نظامی و تخصیص بودجه‌های کلان به این بخش، معادل امنیت کمتر و شاخص توسعه اجتماعی و انسانی پایین‌تر است. با این حال، نظامی‌گری به عنوان مفهومی جدل‌برانگیز همواره مستعد برداشت‌ها و تعبیرهای متفاوت و چه‌بسا متناقض است. تنها کافی است دامنه نظامی‌گری کشورها را در کنار شاخص‌های اجتماعی و جمعیتی آنها بنشانیم تا به‌ناگاه شاهد سقوط سردمداران نظامی جهان و یکه‌تازی کشورهایی باشیم که تا پیش از این همواره سعی کرده‌اند کمتر، نشانی از خود در میادین جنگ و منازعه بین‌المللی باقی بگذارند؛ دولت‌هایی که وقتی صحبت جنگ و نظامی‌گری به میان می‌آید، حالا اگر نگوییم آخرین‌ها، اما دست‌کم در زمره اولین نام‌هایی هم نیستند که به ذهن متبادر می‌شوند. شاهد این مدعا نیز جدیدترین گزارش سالانه «مرکز بین‌المللی بازاندیشی سیاست‌های نظامی و توسعه» است که همواره سعی داشته تا شاخص نظامی‌گری جهانی را بر مبنای معیارهایی فراگیرتر و با درنظرگرفتن ابعاد وسیع اجتماعی آن بسنجد. این مؤسسه تحقیقاتی، که از سال ۱۹۹۴ و با هدف توسعه صلح و طرح‌ریزی نقشه راهی برای به‌کارگیری منابع، تجهیزات و امکانات نظامی در مصارف غیرنظامی تأسیس شده، هرساله با انتشار شاخص نظامی‌گری جهانی، فهرستی از قدرت‌های نظامی به دست می‌دهد که برخلاف فهرست‌های مشابه دیگر، صرفا بر اساس هزینه‌کرد نظامی و ابعاد انسانی و تسلیحاتی آن کشور تنظیم نشده است. در عوض، شاخص نظامی‌گری جهانی بر آن است با سنجش معیارهایی از جمله نسبت بودجه نظامی به تولید ناخالص داخلی و هزینه‌های بهداشت و سلامت، سهم جمعیتی پرسنل نظامی و شبه‌نظامی و نسبت آن با جمعیت پزشکان و همچنین نرخ تعداد سلاح‌های سنگین در قبال جمعیت کل یک کشور، تصویری دقیق‌تر از نفوذ، اولویت و اهمیت نسبی دستگاه نظامی یک کشور در رقابت با دیگر بخش‌های اجتماعی آن فراهم کند. با تمام این اوصاف، نگاهی به رتبه‌بندی نظامی امسال که همچون سال‌های گذشته بر اساس داده‌های مؤسسه تحقیقاتی صلح استکهلم، صندوق بین‌المللی پول، سازمان بهداشت جهانی و همچنین مؤسسه بین‌المللی مطالعات راهبردی تنظیم شده، نشان از آن دارد که خاورمیانه، این کانون خون، خشونت، ترور و استبداد، همچنان صحنه‌گردان اصلی در عرصه نظامی‌گری بین‌المللی است؛ کانونی که سودای تسلط بر آن از سوی قدرت‌های محلی و بین‌المللی، بزرگ‌ترین انگیزه دولت‌ها در تصویب بودجه‌های نظامی کلان و تجهیز ارتش‌هاست.

خاورمیانه، انبار همیشگی باروت

از جنگ‌ها و منازعات برون‌مرزی بگذریم، مبارزات مسلحانه و جنگ داخلی، شورش و انقلاب، مناقشات پرهیاهوی ارضی و در یک کلام، رویارویی‌های نظامی بالقوه و بالفعل، دلیل خوبی به‌دست می‌دهند تا از سهم گسترده کشورهای خاورمیانه در بین ۲۰ رتبه اول شاخص نظامی‌گری جهانی متعجب نشویم؛ آرایشی که اگر حذف برخی کشورها، از جمله سوریه به دلیل دردست‌نبودن داده‌های قابل‌اتکا نبود، می‌توانست حتی بیش از این نمایانگر وضعیت بی‌ثبات منطقه باشد. در این میان و در شرایطی که کلیت شاخص نظامی‌گری جهانی تقریبا هرگونه ارتباط معنادار بین شاخص‌های توسعه نظامی و انسانی-اجتماعی را زیر سؤال می‌برد، حضور اسرائیل در صدر این جدول می‌تواند پیام‌های مشخصی به همراه داشته باشد. اسرائیل در حالی همچون سال گذشته صدر شاخص نظامی‌گری جهانی را از آن خود کرده که کشورهایی چون ایالات متحده و چین، به عنوان بزرگ‌ترین قدرت‌های نظامی که در مجموع حدود نیمی از هزینه‌های نظامی جهانی را به خود اختصاص داده‌اند، به ترتیب در رتبه‌های ۲۹ و ۸۷ شاخص نظامی‌گری قرار گرفته‌اند؛ واقعیتی که نشان از آن دارد اسرائیل نه‌تنها یکی از کشورهای پیشرو در هزینه‌های خالص نظامی است، بلکه با تخصیص بیش از ۵ درصد از تولید ناخالص داخلی به مصارف نظامی و پرورش و آموزش سربازانی که هفت برابر تعداد پزشکان آن کشور هستند، به طور افسارگسیخته دیگر خدمات اجتماعی را قربانی اشغالگری و ماجراجویی‌های نظامی خود کرده است.

اما اسرائیل تنها نماینده خاورمیانه در این فهرست نیست. منازعات رنگارنگ منطقه‌ای و تهدید همه‌جانبه ترور باعث شده نام اردن، کویت، عمان، بحرین، عربستان سعودی و لبنان نیز در بین ۲۰ کشور اول این فهرست به چشم بخورد. این در حالی است که حضور سنگاپور در رتبه دوم شاخص نظامی‌گری بیش از هر چیز مؤید این احتمال است که هزینه‌کرد گسترده نظامی که درمورد سنگاپور به بیش از ۳ درصد از تولید ناخالص داخلی بالغ می‌شود، ضرورتا به معنای کاهش شاخص‌های توسعه انسانی و اجتماعی نیست. به اینها اضافه کنید حضور کشورهای ارمنستان، آذربایجان، یونان، قبرس و همچنین کره‌جنوبی (در غیاب کره‌شمالی) در جمع ۱۰ کشور اول فهرست را که حکایت از نقش پررنگ منازعات مرزی کشورهای همسایه در رشد شاخص نظامی‌گری دارد. نکته دیگر این فهرست، جایگاه پایین کشورهای اروپای غربی در قیاس با همسایگان شرقی آنان است که در سایه سیاست‌های ریاضتی و تنگناهای مالی دولت‌های منطقه، به طور مثال موجب کاهش هزینه‌کرد نظامی اعضای ناتو به میزان ۱۴ میلیارد دلار در سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۴ شده است؛ روندی که البته به اذعان سازمان ناتو و به یُمن منازعه اوکراین و مداخلات نظامی ائتلاف اکنون جهانی‌شده ضدداعش در سوریه، امسال و سال‌های آتی افزایش چشمگیری خواهد یافت؛ منازعاتی که می‌تواند به طرز تناقض‌آمیزی توجیه‌کننده جایگاه ششم روسیه در شاخص جهانی نظامی‌گری باشد. مسکو از سال ۲۰۰۸ و وقوع جنگ در گرجستان که زنگ خطر را درباره توانایی‌های نظامی آن کشور به صدا درآورد، دست به اقدامات گسترده‌ای در مدرنیزاسیون نظامی ارتش زد که ثمره آن، با نظر به وقوع بحران اوکراین و همچنین جنگ در سوریه، صعود قابل‌ملاحظه روسیه در شاخص نظامی‌گری جهانی بوده است. در پایان و در شرایطی که حتی این صورت انسانی‌ترشده شاخص نظامی‌گری جهانی نیز نتواند حق مطلب را درباره دهشت زرادخانه‌های بین‌المللی ادا کند، بهتر است تنها به امید آن نشست تا شاید روزی سازمانی هزینه‌کرد شاخص‌های نظامی کشورهای ستیزه‌جو را نه در قیاس با شاخص‌های توسعه داخلی، بلکه در نسبت با هزینه‌کرد شاخص‌های انسانی قربانیان آنان بسنجد.

روسیه حضور نظامی خود را در سوریه تقویت کرد

نمایش قدرت حوالی مرز ترکیه

سقوط جت جنگنده روسی در مرز سوریه، دو قدرت بزرگ را مقابل یکدیگر قرار داده؛ یکی عضو ناتوست و دیگری مجهز به سلاح هسته‌ای. همان‌طور که انتظار می‌رفت این رویارویی، پیچیدگی جنگ سوریه را گسترده‌تر کرده و بعد دیگری است بر این بحران چندوجهی.

در پی بالاگرفتن تنش‌ها، روسیه در واکنش به ساقط‌شدن جنگنده‌اش توسط ترکیه، با فرستادن رزم‌ناو به سوی ساحل سوریه و استقرار موشک‌های جدید در پایگاه نظامی خود، سیستم دفاع ضدموشکی‌اش در سوریه را تقویت کرد. سیستم دفاع هوایی دوربرد رزم‌ناو موسکاوا و موشک‌های ضدهوایی اس۴۰۰ که روز پنجشنبه وارد سوریه شد، نقش پشتیبانی از هواپیماهای روسی را ایفا می‌کنند. سیستم دوربرد اس-۴۰، اکنون در پایگاه هوایی حمیمیم روسیه مستقر شده که تنها ۵۰ کیلومتر با مرز ترکیه فاصله دارد. پایگاه حمیمیم همانی است که جنگنده‌های روسیه از روز ۳۰ سپتامبر در آن مستقر شده‌اند و حملات خود علیه شورشیان سوری و داعش را آغاز کرده‌اند. هم‌زمان با افزایش حضور نظامی روسیه در سوریه، تنش میان مقامات روسیه و ترکیه بالاگرفته است. روسیه در بخشی از اقدامات تلافی‌جویانه خود، اعلام کرد که روال مسافرت بدون ویزای اتباع ترکیه به روسیه را از ابتدای ژانویه ۲۰۱۶ یعنی حدود یک ماه دیگر، لغو می‌کند؛ اقدامی که واکنش آنی رئیس‌جمهور ترکیه را به دنبال داشت. رجب طیب اردوغان با گفتن اینکه کرملین اگر با مردم ترکیه که از روسیه بازدید می‌کنند، بدرفتاری کند «با آتش بازی می‌کند» به لغو پیمان «حذف ویزا» از سوی روسیه پاسخ داد. البته اشاره دیگر او به بازداشت تعدادی از تجار ترک بود که برای شرکت در یک نمایشگاه تجاری به روسیه سفر کرد بودند. گفته می‌شود، این بازرگانان به دلیل وجود اشکال در ویزاهای آنها دستگیر شده‌اند.

بااین‌همه رئیس‌جمهوری ترکیه در سخنرانی خود در میان حامیانش در شهر بایبورت خط‌ونشان‌کشیدن خود برای روسیه را با این جمله اندکی نرم کرد: «ما واقعا برای رابطه خود با روسیه اهمیت زیادی قائلیم... نمی‌خواهیم به‌هیچ‌وجه این روابط آسیب ببینند». در پی تصمیم روسیه برای دریافت ویزا از شهروندان ترکیه که به روسیه سفر می‌کنند، وزارت خارجه ترکیه نیز روز شنبه به اتباع این کشور توصیه کرد که از سفرهای غیرضروری به روسیه خودداری کنند. از زمان سرنگونی جنگنده روسی، مقامات دو طرف نشان داده‌اند که علاقه‌ای به تشدید جدی تنش ندارند اما هم ولادیمیر پوتین و هم اردوغان به جانزدن در رویارویی‌ها شهره‌اند. اردوغان به عذرخواهی از روسیه تن نداد و گفت جت‌های ترکیه در موقعیت‌های مشابه به همان شیوه سابق عمل می‌کنند و مقامات روسیه هم با لحنی خشمگین به ماجرا، واکنش نشان داده‌اند. اردوغان روز جمعه گفت که پیش‌تر و در اجلاس G20 به پوتین درباره تاخت‌وتاز هواپیماهای روسی هشدار داده بود. به ادعای اردوغان، پوتین به او گفته بود «جنگنده‌ها را به چشم میهمان بپذیرد» و جواب اردوغان هم این بوده: «ترکیه نمی‌تواند پذیرای میهمان ناخوانده باشد».

بااین‌همه، رئیس‌جمهوری ترکیه ابراز امیدواری کرد که در نشست تغییرات آب‌وهوایی در پاریس با پوتین گفت‌وگو کند و ماجرا را به نقطه معقولی برسانند. اما کرملین با اعلام اینکه برنامه‌ای برای دیدار دو طرف صورت نگرفته، تأکید کرد اردوغان پس از سقوط جنگنده روسی تلاش کرده با پوتین تماس تلفنی برقرار کند اما این تماس بی‌پاسخ مانده چراکه به گفته یکی از دستیاران کرملین، اردوغان برای عذرخواهی اعلام آمادگی نکرده است. اردوغان پیش‌تر ادعا کرده بود جت‌های ترکیه نمی‌دانستند که جنگنده سوخو ۲۴ متعلق به روسیه بوده و درصورت آگاهی به‌گونه دیگری اقدام می‌کردند؛ اظهاراتی که البته مسکو آن را غیرمنطقی خواند.

سخنگوی کرملین روز شنبه بار دیگر تأکید کرد جنگنده سوخوی این کشور حریم هوایی ترکیه را نقض نکرده بود و نقشه مسیر هوایی را که ترکیه در اثبات ادعای خود برای ورود جت روسی به خاک خود انتشار داده، چیزی بیش از «انیمیشن» ندانست. بااین‌حال ترکیه و پیمان ناتو -که ترکیه عضوی از آن است- گفته‌اند که جنگنده روسی از مرز ترکیه عبور کرده بود. حادثه ساقط‌شدن جنگنده روسیه توسط ترکیه، موجی از خشم را در روسیه به همراه داشته و تلویزیون‌های دولتی روسیه در روزهای اخیر بخش زیادی از برنامه‌های خود را به اقدامات ترکیه و اهداف شریرانه این کشور در خاورمیانه اختصاص داده‌اند. سفارت ترکیه در مسکو هم میزبان تخم‌مرغ و آجر روس‌های خشمگین بوده و در کریمه هم مردم محلی تمثالی از اردوغان را به آتش کشیده‌اند. در کنار این، کاربران اینترنت روس با به‌راه‌انداختن فراخوانی در شبکه‌های اجتماعی از مردم کشورشان خواسته‌اند که در طول تعطیلات کریسمس به ترکیه سفر نکنند، اقدامی که بی‌شک ضربه بزرگی به اقتصاد ترکیه وارد می‌کند. روسیه دومین شریک تجاری ترکیه است و جدای از روابط تجاری، سال گذشته بیش از چهار میلیون روس تعطیلات خود را در ترکیه گذراندند.

هم‌زمان با افزایش حضور نظامی روسیه در سوریه، تنش میان مقامات روسیه و ترکیه بالاگرفته است. روسیه در بخشی از اقدامات تلافی‌جویانه خود، اعلام کرد که روال مسافرت بدون ویزای اتباع ترکیه به روسیه را از ابتدای ژانویه ۲۰۱۶ یعنی حدود یک ماه دیگر، لغو می‌کند؛ اقدامی که واکنش آنی رئیس‌جمهور ترکیه را به دنبال داشت

ترور وکیل حامی کردها در «دیاربکر» ترکیه

درگیری میان «رجب طیب اردوغان»، رئیس‌جمهوری ترکیه، با مخالفان داخلی‌اش نیز وارد مرحله تازه‌ای شده است و نبرد آنکارا تنها محدود به جنگ لفظی و دیپلماتیک با روسیه نمی‌شود؛ بلکه پس از انتخابات پارلمانی و پیروزی حزب «عدالت و توسعه»، اکنون آنکارا در داخل نیز با مشکلات متعددی درگیر است که نمونه بارز آن برخورد با رسانه‌های منتقد و دستگیری کسانی بود که سیاست‌های منطقه‌ای و داخلی آنکارا را زیر سؤال می‌بردند. اکنون اردوغان، مخالفان خود را متهم به حمایت از تروریسم می‌کند؛ در رأس آنها مجموعه «دوغان» است که بزرگ‌ترین نهاد رسانه‌ای لیبرال در ترکیه به‌شمار می‌رود. این مجموعه روزنامه «حریت»، یکی از پرتیراژترین روزنامه‌های ترکیه و مجله «نقطه» را نیز در اختیار دارد که اگر به این موارد مرگ وکیل ارشد حامی کردهای ترکیه را اضافه کنید، متوجه خواهید شد که تنها مشکل اردوغان مقابله بر سر بحران سوریه نیست. به گزارش رویترز، «طاهر الیک»، رئیس کانون وکلای ترکیه که در ماه اکتبر بازداشت شده بود و به دلیل اظهارنظراتش در شبکه «سی‌ان‌ان» ترک منتظر برگزاری دادگاه بود، در درگیری روز گذشته با نیروهای پلیس ترکیه کشته شد. دو نفر از اعضای حزب «دموکراتیک خلق‌ها»ی ترکیه مرگ این وکیل را در درگیری‌های دیاربکر تایید کردند. در این درگیری یک نیروی پلیس کشته و سه پلیس دیگر نیز مجروح شدند. مرگ این وکیل که پیش‌تر به دفاع از «حزب کارگران کردستان ترکیه» (پ‌ک‌ک) و بیان این مسئله که این گروه، گروه تروریستی نیست پرداخته بود، حال به دردسر عظیمی برای آنکارا که نگران قدرت‌گرفتن کردها در منطقه است، تبدیل شده است. تحلیلگران منطقه‌ای می‌گویند تا پیش از ساقط‌شدن جنگنده روس توسط ترکیه، این دو کشور در جنگ در سوریه نقاط مشترک فراوانی داشتند که یکی از آنان تضعیف کُردهای منطقه بود. اردوغان تمایل ندارد که کردها در هر نقطه از جهان بیش از گذشته قدرتمند شوند و همین مسئله تنها نقطه اختلاف این کشور با آمریکا در جنگ علیه داعش بود چراکه سران واشنگتن همچنان معتقدند که تنها نیروهایی که می‌توانند با داعش مبارزه کنند، نیروهای کرد سوری و عراقی هستند و به همین دلیل نیروهای ویژه خود را روانه این منطقه کرده‌اند. اما اکنون پ‌ک‌ک که پیش از انتخابات به آتش‌بس با ترکیه پایان داده بود، نیز درصدد استفاده از فرصت برای تشدید درگیری‌ها با ترکیه است که ترور این وکیل سرشناس می‌تواند بهانه خوبی به دست این گروه بدهد تا از آب گل‌آلودشده به دست آنکارا، بهترین بهره را ببرد.

رویداد

حمله مهاجمان نقابدار به ۴ مأمور پلیس مصر

• چهار مأمور پلیس مصر در تیراندازی مهاجمان موتورسواری که نقاب به چهره داشتند، در جنوب قاهره، پایتخت مصر، کشته شدند. به گزارش وزارت کشور مصر، دو مرد مسلح شنبه به یک خودروی پلیس در منطقه‌ای بین اهرام ثلاثه و محوطه باستانی سقاره حمله کردند و تمام سرنشینان آن را به رگبار بستند. بعضی گزارش‌ها حاکی است مهاجمان سلاح‌های مأموران پلیس را هم دزدیده‌اند. از زمان به‌قدرت‌رسیدن ژنرال «عبدالفتاح السیسی»، رئیس‌جمهور کنونی مصر و سرنگونی «محمد مرسی» رئیس‌جمهور سابق، ده‌ها پلیس و سرباز مصری در حملات گروه‌های اسلام‌گرا کشته شده‌اند.

تغییرات قریب‌الوقوع در ساختار دولت تونس

• نخست‌وزیر تونس از اعمال برخی تغییرات در ساختار دولت این کشور در دوره آتی و کاهش تعداد وزرای کابینه خبر داد. به گزارش ایسنا، به نقل از پایگاه خبری الفجر، «الحبیب الصید» نخست‌وزیر تونس، در این خصوص گفت: در دوره آتی تغییراتی را در دولت ایجاد می‌کنیم و تعداد وزرا و مشاوران دولت را کاهش خواهیم داد. دولت در دوره آتی بر توسعه، مقابله با فساد و حمایت از حقوق‌بشر متمرکز خواهد شد. الصید تأکید کرد: دولت طرح امنیتی جدیدی را وضع کرده که اساس آن عملیات پیش‌دستانه است. این طرح نتایج مثبت زیادی داشت که از جمله آن انهدام باندهای تروریستی و کشتن لقمان ابوصخر، یکی از تروریست‌ها، بود.

انتقادها از کشته‌شدن رهبر اپوزیسیون ونزوئلا

• قتل رهبر اپوزیسیون ونزوئلا در جریان کارزار انتخاباتی، در آستانه انتخابات حساس کنگره این کشور، در کانون توجه بین‌المللی قرار گرفته است. به گزارش آسوشیتدپرس، دفتر حقوق‌بشر سازمان ملل متحد از دولت ونزوئلا خواست تا به دنبال تیراندازی مرگبار به یک سیاست‌مدار در جریان کارزار انتخاباتی او، از رهبران اپوزیسیون در آستانه انتخابات ششم دسامبر و رویارویی با حزب حاکم سوسیالیست محافظت کند. «لوئیس دیاز» از رهبران اپوزیسیون ونزوئلا چهارشنبه گذشته در یک راهپیمایی در مرکز ایالت گوآریسو، به ضرب گلوله کشته شد. حزب او موسوم به اقدام دموکراتیک، بخشی از ائتلاف اپوزیسیونی است که جدی‌ترین چالش طی ۱۶ سال اخیر علیه سوسیالیست‌ها محسوب می‌شود.

اوباما قانون دفاع ملی را امضا کرد

• رئیس‌جمهوری آمریکا کمک مالی ۸۰۰میلیون دلاری پنتاگون به مخالفان میانه‌روی سوری و دولت کی‌یف را امضا کرد و قول داد تا موضوع تعطیلی زندان گوآنتانامو در کوبا را نیز بررسی کند. به گزارش راشاتودی، «باراک اوباما» رئیس‌جمهوری آمریکا قانون دفاع ملی را برای ۲۰۱۵ و پیش از مراسم عید شکرگزاری امضا کرده است. او پیش‌تر اختصاص مبلغ ۶۱۲میلیارد دلار برای بودجه پنتاگون را در اکتبر ۲۰۱۵ وتو کرده بود. اگرچه کنگره آمریکا مبلغ مذکور را به ۶۰۷میلیارد دلار کاهش داد، این اقدام بر مبلغ ۳۰۰میلیون دلار کمک به دولت اوکراین یا برنامه جاسوسی سه‌میلیارد دلاری تأثیری نگذاشته است. هم‌چنین دولت آمریکا مبلغ ۵۰۰میلیون دلار هم برای آموزش و تجهیز مخالفان میانه‌روی سوری در نظر گرفته است؛ برنامه‌ای که پنتاگون آن را قبلا کنار گذاشته است. رئیس‌جمهوری آمریکا با اعلام نارضایتی خود درباره تلاش کنگره در ممانعت از انتقال و آزادی زندانیان گوآنتانامو در بیانیه‌ای نوشت: حفظ این زندان با منافع ملی آمریکا مغایر است و وضع ما را در سطح جهان تضعیف می‌کند.

شرکت ملی نفت ایران
شرکت ملی حفاری ایران
((سهامی خاص))

نوبت دوم

آگهی فراخوان عمومی ارزیابی کیفی مناقصه گران
مناقصه عمومی یک مرحله‌ای شماره: ۰۶/۴۶۴۷-۳۳/خ ف/۹۴

شرکت ملی حفاری ایران در نظر دارد، تامین خدمات مورد نیاز خود را بشرح ذیل طبق معیارهای ارزیابی کیفی قانون برگزاری مناقصات و از طریق مناقصه عمومی به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید.

الف) شرح خدمات مورد نیاز: بازسازی ۱۰ مخزن ۵۰۰ بشکه‌ای نگهداری سیالات

ب) مبلغ برآورد و ضمانتنامه شرکت در مناقصه

۱- مبلغ برآورد ۱۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال

ضمانتنامه شرکت در مناقصه به مبلغ ۳۶/۴۵۰/۰۰۰ ریال.

ج) حداقل امتیاز کیفی قابل قبول ۵۰ می باشد.

د: اسناد مناقصه در اختیار پیمانکاران واجد شرایط و تعیین صلاحیت شده قرار خواهد گرفت.

ه: مناقصه گران می توانند اسناد ارزیابی کیفی را با مراجعه به پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات کشور به آدرس اینترنتی http://iets.mporg.ir با کد فراخوان شماره: ۱۴۲۸۳۹۴ دریافت نمایند.

و: کلیه مناقصه گران می توانند از تاریخ انتشار آگهی نوبت دوم روز یکشنبه مورخ ۱۳۹۴/۰۹/۰۸ به مدت ۷ روز تا پایان وقت اداری روز یکشنبه مورخ ۹۴/۰۹/۱۵ با مراجعه حضوری نسبت به دریافت فرمهای استعلام ارزیابی به نشانی: خوزستان- اهواز- بلوار پاسداران- بالاتر از سه راهی فرودگاه- کارگاه یک/۱ شرکت ملی حفاری ایران- اداره قراردادها- اتاق ۱۰۶ اقدام نمایند.

ز: فرمهای استعلام ارزیابی باید توسط اشخاص مجاز تکمیل، امضاء و ممهور گردیده و ظرف مدت ۱۴ روز از روز دوشنبه مورخ ۱۳۹۴/۰۹/۱۶ تا پایان وقت اداری روز دوشنبه مورخ ۱۳۹۴/۰۹/۳۰ به نشانی فوق تحویل گردد.

شماره مجوز: ۱۳۹۴،۴۴۱۸

تاریخ چاپ نوبت اول: شنبه ۹۴/۹/۷ تاریخ چاپ نوبت دوم: یکشنبه ۹۴/۹/۸

شرکت ملی حفاری ایران
اداره قراردادها